

MÜNİH ANTLAŞMASININ 75. YILDÖNÜMÜNDE ULUSLARARASI SAVAŞ KARŞITI EYLEM

Uluslararası “Dünya Savaşı Yerine Sınıf Savaşı“ İsimli Savaş Karşıtı Eylemi Düzenleyen Platform Aşağıdaki Kurumlardan Oluşmaktadır:

Aktionsbüro „Das Begräbnis oder DIE HIMMLISCHEN VIER“ in Aktionseinheit mit Arbeiterbund für den Wiederaufbau der KPD, Arbeits- und Koordinationsausschuss der Vierten Arbeiter- und Gewerkschafter-Konferenz gegen den Notstand der Republik, Freie Deutsche Jugend, 35 IG Metall Vertrauensleute und Betriebsräte von Mercedes Werk Bremen, IG Metall Kollegen Jungheinrich Norderstedt, Mitglieder der IG Metall Vertrauenskörperlleitung manroland Offenbach, IG Metall Kollegen ercedes Benz, Werk Wörth- GLC Germersheim, Jugendaktionsausschuss - Notstand der Republik, Sozialistische Jugend Deutschlands - Die Falken, Bezirk Niederbayern/Oberpfalz, Agitproptruppe Roter Pfeffer und Mitglieder des Bertolt Brecht Jugendprojekts Bremen, Revolutionärer Freundschaftsbund e.V. (annektierte DDR) und weitere, Tschechische Republik: Klub českého pohraničí (Klub des tschechischen Grenzlandes), Komunistický svaz mládeže (Kommunistischer Jugendverband), Vojáci proti válce (Soldaten gegen den Krieg) usw., Republik Polen: Komunistyczna Partia Polski (Kommunistische Partei Polens).

Uluslararası Savaş Karşıtı Konvoyun Kısa Tarihçesi

2005 yılı Mayıs ayında 2. Dünya savaşının sona erdirilmesi ve Hitler Faşizminden kurtarılışın 60. yıl dönümü dolayısıyla hazırlanan uluslararası savaş karşıtı “Yıkım ya da Semavi Dörtlü” adı altında yapılmak istenen etkinlik Berlin Senatosu tarafından yasaklandı.

Bizim kurtarılışımızı sağlayan Sovyetler Birliği, İngiltere, Amerika Birleşik Devletleri ve Fransa’ dan 2. Dünya Savaşı Gazileri, ancak 13 ve 14 Mayıs 2006 yılında gerçekleştirilen Uluslararası Manifesto kapsamında Berlin ve Postdam’da konuşabildiler.

2007 yılında Berlin de Babylon Sinemasında 2006 yılında gerçekleştirilen Uluslararası Manifestonun belgesel hali “Her Yıldönümünde Hitler Faşizminden

Kurtarılışımızı Hatırlamak” başlığıyla seyirciyle buluşturuldu. Bunu Bremen ve Nürnberg de düzenlenen büyük savaş karşıtı toplantılar izledi.

“Dünya Savaşı yerine Sınıf Mücadelesi” adlı Eylem Konvoyu 2011 yılında Federal Almanya dan ve onun tarafından ilhak edilen Doğu Almanya, Çek Cumhuriyeti ve Polonya dan katılımcılar tarafından hayata geçirildi. Konvoy Berlin üzerinden Gdansk’a (1939 yılında İkinci Dünya Savaşını başlatan ilk ateşin edildiği yer) doğru harekete geçti.

29 Eylül 2012 yılında Münih Anlaşmasının 74. yıldönümü nedeniyle Uluslararası Savaş karşıtı toplantı Münih’te Müzik ve Tiyatro Yüksek Okulunda (Eski adıyla “Führerbau/Başbakanlık Konutu) gerçekleştirildi.

Almanyanın her geçen gün artan yeni bir paylaşım savaşı tehditine karşı Alman, Çek ve Polonyalı Savaş Karşıtlarının hazırladıkları Çek Cumhuriyetine doğru yola çıkacak bu yılki Uluslararası Savaş karşıtı Konvoya sende katıl, güç ver!

Platformun BRD ve İlhak Edilen DDR Kurumlarının Açıklaması

Herkesin bildiği gerçek artık apaçık ortada. CDU’dan Alexander Gauland’ın sözlerinde yankı bulan, büyük sorunların ancak ve sadece “kan ve silah” ile çözülebileceği gerçeğidir.

“Egemenler ne zaman barıştan bahsetseler, halkım savaş olacağını bilmektedir”. (Bertolt Brecht)

Dünyanın her köşesinde, her yerinde, tüm kıtalarda insanlık, giderek artan bir yoksuluk, savaş, kargaşa, ayaklanma ve umutsuzluk içinde yaşamaya mahkum edilmiştir. Böyle zamanlarda, varlığını insanlığın %95’ini sömürerek, talan ve yağma ederek, onlara baskı ve zulüm ederek sürdüren, %5’lik egemen kesim yataklarında rahat uyuyamayacaklar. Kendilerine şu soruları yöneltmeliler; Peki, bu öfke ve umutsuzluk kendilerine karşı örgütlenirse ne olur? Ya bu umutsuz ve öfkeli halklar savunma durumundan saldırıya geçerse? “Artık daha fazla böyle yaşamak istemiyoruz” derlerse ve de bu anlayış bir önderliğe kavuşursa? Eğer yeryüzünün

“lanetlileri” sahip oldukları tek silaha sarılırlarsa? Günü kurtarmak, sofrada yenecek bir lokma ekmek bulabilmek, bir hastalığa çare bulmak ve gelecek kuşaklara az da olsa insanlık bırakabilmek, ancak var olan sistemin yıkılmasıyla mümkündür, yani bu ancak işçi ve emekçilerin kendi gücüyle gerçekleşecektir.

Çürüme heryere yayıldı. Brezilya gecekonduları veya Güney Afrika varoşları değil, zira “medeniyetin beşiği” Avrupa Kıtası ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) tarafından dünyanın bir numaralı sosyal yangın yeri olarak gösteriliyor. Yerinde bir tespit. Avrupa kıtasının geniş bir kesiminde artık sömürünün hat safhaya dayandığı gibi, aylıklı çalışmanın ne demek olduğunu sadece duymaktan bilen yeni bir kuşak yetişiyor. Sadece Doğu Almanya’da, 1990’dan bu yana Alman kapitalizminin saldırısıyla 10 Milyonun üzerinde insan sokağa atıldı. Bu rakam toplam çalışan Polonya nüfusundan daha fazlasına denk düşmektedir.

Savaş ve cenazeler kapitalistlerin en son umududur. Onlardan, habire savaş tetikleyicisi olan, Birinci ve İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşlarını çıkartmış bu ülkenin efendilerinden başka bunu kim daha iyi bilebilir ki? DDR’ın bağımsızlığını ilhak eden BDR, gündelikçilik, taşeron ve esnek çalışma, yeni ve kısıtlanmış emeklilik yasaları ve Hartz IV ile ülkeyi bir düşük ücretli ülkesine dönüştürerek, büyük ekonomik krizden-ki bu kriz hiçbir zaman aşılamayacaktır-tek kazançlı olarak çıkmayı başardı. Emperyalist ülkelerinin kurumu OECD’ nin açıklamasına göre, endüstri ülkelerinin hiçbirinde zenginlik, Almanya ve ilhak edilen Doğu Almanya kadar eşitsiz dağılmamaktadır. Yerli ve yabancı müşteriler ekonomik olarak çökmüştür ki, özellikle Avrupa ülkelerinden Yunanistan, Portekiz, İspanya ve İtalya bu duruma en iyi örneklerdir. Elde kalan Kredi ile borçlandırma silahı da artık işe yaramaz hale gelmiştir, zira Alman Bankasına borcu olanlar borçlarını ödeyemez halledirler. Amerikan gazetesi Weekly Standart şöyle yazmaktadır. “Alman bütçe disiplini (ya da gerçekte Avrupa ülkelerine dayatılan hırsızlık paketleri), 70 yıl önce silahlı kuvvetlerin iktidarının başaramadığını başarmıştır”. Fakat fabrikalarda sömürü kendileri için yeterli değildir çünkü üretilen malların alacaklıları tükenmiştir. Borçlu ülkelerin artık verecek birşeyleri kalmamış, bu ülkelerdeki hammadde kaynakları rakiplerin ellerine geçmiştir. Yani kendileri için ölüm çanları çalmaktadır. Bu sorunların çözümü “Kan ve silahla” olacaktır. “Ya öldürürsün ya da seni öldürürler”, “gelişmiş, medeni” Kapitalizmin insanlığa dair son sözleridir. Yani emperyalistler arası ama halklara karşı savaş. Bu savaş sana karşı, taşeron işçilik ve geçici iş sözleşmeleriyle “özgür işçi” olma hakkının gasp edilip zorunlu işçi olarak savaş için çalıştırılacağı günlere doğru savrulmaya başladığından itibaren çoktan başladı. Yoksa işçi mahallelerinde uygulanan savaş tatbikatlarıyla değil. Nihayetinde Naziler taşeron işçiliği icad etti, yeni bir buluş değil.

Eğer birgün Avrupa yanarsa, kundakçısı Alman olacaktır. Doğu Almanya’nın ilhaki ile tarihin yakından tanıdığı Alman kundakçılar en son Emperyalist Paylaşım Savaşından sonraki ilk hamlelerini gerçekleştirdiler. Yugoslavya’ya karşı savaşı kışkırttılar daha doğrusu organize ettiler. 1 Haziran 1993 de Çekoslavakya’nın yıkılışını gerçekleştirdiler. Hindukusch’a askerlerini göndererek İnsan Hakları Yasalarını çiğnediler. Hollanda ordusu Alman komutası altında hareket etmektedir. 1. Alman Panzer Taburu Polonya Ordusunu ta içinden komuta etmektedir. Birkaç hafta önce Alman Donanmasının, Polonya Donanması üzerinde söz sahibi olduğu ortaya

çıktı. Erlerinden genel Kurmaya kadar Çek Ordusu, Alman Ordusu tarafından eğitilmektedir. Prag Havaalanında Alman polisleri devriye gezmektedir. Alman Devleti nereye gitse, zafer edasıyla arkasından rövanşitler yığınınıda beraberinde sürüklüyor. Örneğin Südet Almanları (Almanların yoğun olduğu Çek Cumhuriyeti içinde bir bölge) Hemşeriler Birliğinin gelecek teşkilat toplantısını Çek Cumhuriyetinde yapmayı planlamaktadır.

Alman emperyalizminin Bay Schäubler'in yirmi yıl önce Doğu Avrupa ekonomisinin düzeltilmesi için önerdiği geleneksel yöntem işte bu! Bu şeytani yöntem çoktan uygulandı, hatta sadece Doğu Avrupa'da değil. Yunan Gazetesi "Avgi" Alman tahsildarı şöyle karşılamıştı: "Heil Schäubler, Ölüme mahkum edilenler seni selamlıyor".

Ama hala "barış" sürmekte. Öyle ki savaşa neden olan bir barış. Aynı 1913 deki barış gibi ve kendi ağızlarından insanının şu cümleleri sarfetmesine neden oluyor: "2013 Avrupa'sının ilişkilerinin yüzyıl öncesine olana benzerliği beni çok şaşırtıyor. İblisler ölmemiş, sadece uyuyorlar". (Jean-Claude Juncker, Lüksemburg Başbakanı). Bu 1938'in "ileri, medeni" hırsızlarının, "geri" Hitler Almanyasına Çekoslovakya'yı feda etmesinin barışı. Bu 80 Milyon insanın öldüğü İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşından bir yıl önce İngiliz Başbakanı Chamberlain'in "çağımızın barışı" dediği barış. Bu Alman barışı ki, "bağımsız" diğer Avrupa ülkeleri yöneticilerinin, Bayan Merkel'in daha doğrusu Alman emperyalistlerinin emirlerine nasıl itaat etmesi gerektiğinin kurallarına göre şekillenen bir barış (Frankfurter Allgemeine Zeitung). Alman Bankasının İspanya, Portekiz ve İrlanda gibi ülkelerde hükümünü sürdürdüğü Alman barışı. Alman ekonomisinin Yunanistan'a girmesinden bu yana 600.000 kişinin açlık sınırının altında bir ücretle yaşama mahkum edildiği bir barış.

ONLARIN BARIŞI ANCAK ÇÖLDE BİR SERAPTIR!

Bu "barış" daha doğrusu gizli savaş durumu ne kadar daha dayanabilir? Kendi cevabını ver başka cevap bekleme. Sendika ağalarının işçi ve emekçilere verdikleri yegane öğüt: Soğuk kanlı olalım. Şimdi değil zamanı gelince, yani sonra. Evet ve sonra? Sonra çok geç olacak, savaşacak gücünüz kalmayacak, çünkü Militaristleri çoktan koynunuza almış olacaksınız.

"Avrupa Birliği" barış için bir korunak değil bilakis, herhesin herkese karşı olduğu bir savaş bölgesidir. Artık Avrupanın hiçbir yerinde 1938 yılında Çekler ve Slovakların bütünlüklerine dair garanti sunan, savaş tehlikesini onlarca yıl kontrol altında tutabilen Sovyetler Birliği gibi işçilerin iktidarda olduğu bir yer yok. Doğu Avrupa'da Polonya'da, Çek Cumhuriyetinde halkların, geleneksel Alman egemenliğine karşı sahip olduğu yegane şey kendi güçleridir. Ve bizler şunu çok iyi bilmeliyiz ki, bizim ülkemizin egemenleri başka ülkeleri baskı altında tuttukları, sömürdükleri sürece bizlerin özgür olma şansı yoktur.

Hiç şüphe yok ki, işçi ve emekçiler, sömürücülerin eski dünyasını yıkıp yerine yeni bir dünya düzeni yaratacaklardır. Bu da ancak savaşa - Alman emperyalistlerinin daha önceki iki büyük ekonomik krizden kurtulabilmek için çıkardıkları iki emperyalist savaş gibi- karşı birlikte, örgütlü ve uluslararası bir mücadele ile mümkündür. Tüm bunları göz önünde bulundurarak, işçi ve emekçilerin şanlı geleneğini kuşanarak harekete geçmeye karar verdik. Savaşı her seferinde yenen Kızıl Ordu

Tugayları, Sherman Panzerleri veya Anti-Hitler-Koalisyonunun Bombacıları gibi. 29 Ocak 1933 de yapılan Alman-Polonya-Çekoslovakya Özgürlük Konferansının sloganı “Üç ülke, tek bayrak, tek düşman, bir savaş ve bir zafer” olarak bize ışık tutuyor. 2011 yılında Alman savaş tehdidine karşı Polonyalı mücadele edenlerle ortak olarak, güzergahı ilhak edilen DDR, Çek Cumhuriyeti, Polonya Cumhuriyeti olan, bir konvoy eylemi düzenlendi. 2012 yılında yine onlarla, 1938 Münih Antlaşmasının yıldönümünde Münih’deki “Führerbau”da savaş karşıtı bir eylem yapıldı. 2013 yılında ise Münih Antlaşmasının 75. Yılı vesilesiyle “Dünya Savaşı Yerine Sınıf Savaşı” adlı konvoy Münih’den Prag’a gidecek. 15. Yüzyıl Bohemya Savaşlarından, Hitler Almanyası’nın işgaline ve yine 1990 sonrası ülkeye giren Alman kapitalizmi ve Alman devlet aygıtının hegemonyasına karşı hep iki düşmana karşı savaşan işçi ve emekçilerin ülkesinin Başkenti Prag’a.

“Eğer barış istiyorsan, savaşı hazırla!” Egemenler yüzyıllardır ezenlere hep bu şarkıyı söylediler. Evet biz de bu şarkıyı söylüyoruz; **“Kendi egemenlerimize ve onların kan ve silahlı çözümüne karşı Halk Savaşı!”**.

“DÜNYA SAVAŞI YERİNE SINIF SAVAŞI”

**Almanya’dan
Çek Cumhuriyetine
Bir Yolculuk**

29. Eylül - 8. Ekim 2013

29. Eylül- München ● 30. Eylül – Münih’den Ingolstadt, Kelheim, Regensburg’a ● 1. Ekim - Regensburg_dan Nürnberg’e ● 2. Ekim – Nürnberg’den Bayreuth’a ● Çek Cumhuriyeti: 3. Ekim - Asch ● 4. Ekim – Cheb’den Pilsen’e ● 5. Ekim – Pilsen’den Prag’a ● 6. Ekim – Prag’dan Lidice’ye ● 7. Ekim - Prag ● 8. Ekim – Prag